ו: השותפין פרק ראשון בבא בתרא

האי כשורא דמטללתא. אומר ר"ת דאמתני' קאי דעד שלשים יום לא הוי חזקה והוי בחזקת שלא נתן מכאן ואילך הוי בחזקת שנתן ואתי שפיר דנקטיה הכא ולא בחזקת הבתים: **עד** שבעה יומי. לאו דוקא שבעה דכשמיני עברת לא יוכל לתמוך: **ואי** חבריה **בטינא לאלתר** הוי חזקה. ואומר רבינו שמואל דחזקות דלעיל לאו דשלש שנים אלא לאלתר כדאמרינן הכא: **בשני** צדי רשות הרבים. אומר ר"י דוקא בשני צדי רשות הרבים שאין האחד מרגיש בחבירו כשעולה בגגו שיזהר ממנו מדאמרינן נסמוך אכל אין גג לגג לא: **מהו** דתימא מצי א"ל שקול אוזינקא כו'. וא"ת והיכי הוי ס"ד דמצי למימר ליה הכי דאטו מאוס דקדש זה ועשה הורע כמו ויכול לדומקו זה לעשות כל הכותל ויש לומר דס"ד כיון דאם לא קדש זה ועשה (ו) זה הוה מצי למימר שקול אחינקא ואל ועשה כל הכותל או הב לי אחינקא ואעשה אני הכל ונרויח בין שנינו שלא נצטרך להעדיף השתא נמי מצי למימר ליה הכי קמ"ל דלא מצי אמר ליה כיון שכבר עשה זה ולא אמר לו קודם: **שתי** חצרות זו למעלה מזו. וא"ת ותמתון למה יסייע לעליון דמכי מטי לארבע אמות ולא יוכל התמתון לרחות בחצר העליון יבנה העליון ואומר ר"ת כגון שחצר התמתון אינו נמוך ואלא מלמטה אלא מלמטה אלא מלמטה א